

РЕШЕНИЕ

№ 19065

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. Д. С. М.

при участието на секретаря П. Н. Н.
като разглежда докладваното от Н. Д. С. М. Гражданско дело № 20231110128568 по описа за 2023 година

Предявени са от М. М. К. срещу „Х. Ю.“ ООД обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 128, т. 2 КТ, чл. 221, ал. 1 КТ и чл. 224, ал. 1 КТ.

Ищцата М. М. К. твърди, че е работила по трудово правоотношение при ответника „Х. Ю.“ ООД на длъжността „старши стюард“ въз основа на трудов договор от 15.04.2019 г. с договорено месечно трудово възнаграждение в размер на 1445 лв. Поддържа, че със заповед № 93/14.10.2022 г. на управителя на ответното дружество е прекратено трудовото правоотношение, считано от 14.10.2022 г. на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ. Посочва, че ответникът до момента не е заплатил дължимите трудови възнаграждения за периода от м. 10.2021 г. до м. януари 2022 г., както и обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ, дължимо при прекратяване на трудовия договор без предизвестие, и обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ за неизползван платен годишен отпуск. Въз основа на горното иска ответникът да бъде осъден да заплати сумата от **5780 лв.**, претендирана в брутен размер, представляваща дължимо трудово възнаграждение в нетен размер за периода от 01.10.2021 г. до 31.01.2022 г., **ведно със законната лихва** от 26.05.2023 г. (датата на предявяване на иска) до окончателното изплащане, сумата от **1445 лв.**, представляваща обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ, **ведно със законната лихва** от 26.05.2023 г. (датата на предявяване на иска) до окончателното изплащане, сумата от **668,10 лв.**, представляваща обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ за 9 дни неизползван платен годишен отпуск за 2022 г., **ведно със законната лихва** от 26.05.2023 г. (датата на предявяване на иска) до окончателното

изплащане.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от ответника. В първото открито съдебно заседание, в което е даден ход на делото, проведено на 24.10.2023 г., представител на ответника не се е явил, без да е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие, като с разпореждането по чл. 131 ГПК за връчване на препис от исковата молба е бил предупреден за последиците по чл. 238 ГПК.

Ищецът е поискал от съда да постанови неприсъствено решение срещу ответника.

Съдът, като взе предвид доказателствата по делото и процесуалното поведение на страните, намира, че са налице предпоставките по чл. 238, ал. 1 и чл. 239, ал.1 ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника, поради следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.238, ал.1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Съгласно чл.239, ал.1 ГПК съдът постановява неприсъствено решение, когато на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и неявяването им в съдебно заседание и искът е вероятно основателен с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства или вероятно неоснователен с оглед на направените възражения и подкрепящите ги доказателства. Предупреждение за последиците от неподаване на отговор на исковата молба и от неявяване в първото съдебно заседание на ответника, без да е направил искане делото да се разгледа в негово отсъствие, се съдържа в постановеното по делото разпореждане по реда на чл. 131 ГПК, препис от което **е връчен** ведно с исковата молба и приложенията към нея. Вероятната основателност на иска следва от приложенияте по делото писмени доказателства.

В случая всички законови предпоставки са налице, което обуславя възможността за постановяването на неприсъствено решение срещу ответника, поради което предявените икове следва да бъдат уважени изцяло.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на разноски. Същият е претендирал такива, като са налице и доказателства за извършването на разноски на стойност 1200 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение. Поради това на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на **1100 лв.**

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Х. Ю.“ ООД, ЕИК ***** да заплати на М. М. К., ЕГН ***** на основание **чл. 128, т. 2, вр. чл. 242 КТ** сумата **5780 лв.**, претендирана в брутен размер, представляваща дължимо трудово възнаграждение в нетен размер за периода от 01.10.2021 г. до 31.01.2022 г., **ведно със законната лихва** от 26.05.2023 г. (датата на предявяване на иска) до окончателното изплащане, на основание **чл. 221, ал. 1 КТ** сумата от **1445 лв.**, **ведно със законната лихва** от 26.05.2023 г. (датата на предявяване на иска) до окончателното изплащане, и на основание чл. 224, ал. 1 КТ сумата от **668,10 лв.**, представляваща обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ за 9 дни неизползван платен годишен отпуск за 2022 г., **ведно със законната лихва** от 26.05.2023 г. (датата на предявяване на иска) до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Х. Ю.“ ООД, ЕИК ***** да заплати на М. М. К., ЕГН ***** сумата от **1100 лв.**, представляваща разноси за настоящото производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК „Х. Ю.“ ООД, ЕИК ***** да заплати по сметка на СРС сумата от **315,72 лв.**, представляваща държавна такса по производството.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 239, ал. 4 ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____